

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SSO Roman Troll

SSR del. Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa małoletniego R. Ć.

przeciwko K. Ć.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 29 stycznia 2018 r., sygn. akt III RC 547/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Roman Troll

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim postanowieniem z dnia 29 stycznia 2018r. udzielił zabezpieczenia w sprawie o alimenty przez zobowiązanie pozwaną K. Ć. do łożenia na rzecz powoda R. Ć. kwoty po 400 zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 10 - go każdego miesiąca, do rąk powódki, oddalając wnioski w pozostałej części.

Uzasadniając orzeczenie, Sąd wskazując na podstawy prawne zabezpieczenia, tj. art. 730 § 1 k.p.c., art. 753 § 1 k.p.c. oraz przedstawiając miesięczne koszty utrzymania małoletniego. Sąd zwrócił uwagę, że wysokość dochodów pozwanej nie została wskazana, jednak Sąd uznał, że rodzice mogą być zwolnieni od obowiązku alimentacyjnego jedynie w sytuacji, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z niego uzyskiwane wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania. Sąd nadto zwrócił uwagę, że z akt sprawy nie wynika, aby pozwana nie była zdolna do pracy i stwierdził, że pozwana winna się przyczyniać do zaspokojenia najbardziej podstawowych potrzeb małoletniego.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana zaskarżając je w całości.

Zarzuciła naruszenie przepisów prawa, a to art. 730 k.p.c. w związku z art. 753 k.p.c. i art. 135 § 1 k.r.o. poprzez udzielenie zabezpieczenia alimentacyjnego przeciwko małoletnim w sytuacji, w której jej sytuacja osobista i majątkowa nie pozwala na uiszczanie alimentów ponad obecnie czynione na rzecz syna świadczenia, a udzielenie zabezpieczenia prowadzi do pozbawienia pozwanej możliwości zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb.

Na tych podstawach wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia oraz uchylenie zaskarżonego postanowienia jak również obciążenie strony powodowej kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż celem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego jest natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania (patrz: Komentarz do art. 753 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

Roszczenie małoletniego powódki ma swoją materialną podstawę w art. 133 § 1 k.r.o. w związku z art. 135 § 1 k.r.o., zgodnie z którym, zakres tych świadczeń zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Powód pozwem z dnia 8 grudnia 2017r. domagał się udzielenia zabezpieczenia w kwocie 600 zł miesięcznie płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Powód wskazał strukturę kosztów swego utrzymania. Szacunkowy koszt miesięcznego utrzymania wynosi około 1.165 zł miesięcznie. Koszty te należało uznać za adekwatne do jego wieku.

Pozwana w dokumentach (kserokopiach) dołączonych do zażalenia wskazała, że uznaną ją za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim oraz stwierdzono wobec niej obniżenie zdolności do wykonywania pracy. (k. 34-35). Z przedłożonej natomiast przez nią umowy o pracę (k. 37-39) wynika, że z tytułu świadczenia pracy uzyskuje dochód w wysokości 1.037,74 zł (netto).

Z przedstawionych przez pozwaną dokumentów nie wynika, aby z obniżonej zdolności pozwanej do wykonywania pracy nie wynika, aby nie mogła ona świadczyć pracy w pełnym wymiarze etatu. Tym samym, uzasadnionym było przyjęcie, choć Sąd Rejonowy, nie wskazał tego wprost, że jej możliwości zarobkowe należy określić na wysokość minimalnego wynagrodzenia z pracę.

Nadto nie można pominąć, że pozwana jednoznacznie wskazuje, że na utrzymanie córki czyni większe nakłady, aniżeli na powoda. Tymczasem, okolicznością niesporną jest, że ojciec powoda łoży na utrzymanie córki kwotę 1.000 zł miesięcznie, a nadto kwotę 400 zł przekazuje pozwanej na jej utrzymanie.

Uwzględniając zatem powyższe stwierdzić należało, że pozwana ma możliwości finansowe (dochodowe) które należy określić na kwotę około 2.000 zł (wynagrodzenie minimalne z tytułu świadczenia pracy w pełnym wymiarze etatu oraz alimenty). Uwzględniając przy tym, że małoletni wciąż powód pozostaje pod wyłączną pieczę ojca, to, przy uwzględnieniu treści art. 135 § 2 k.r.o., to na pozwanej winien w większym zakresie ciążyć finansowy wymiar obowiązku alimentacyjnego. Tym samym, skoro udzielone zabezpieczenie nie przenosi 1/3 kosztów utrzymania małoletniego, brak było podstaw do stwierdzenia, że udzielone zabezpieczenie jest zbyt wysokie, tym bardziej, że stanowi ono równowartość kredytu konsumpcyjnego, który pozwana zaciągnęła na zaspokojenie potrzeb jej córki.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Roman Troll